

Overførsler til personer udviser en samlet udgiftsstigning - ekskl. konjunkturbetingede merudgifter til A-dagpenge - på ca. 3,4 mia.kr. fra 1991 til 1992, dersom der ikke blev taget udgiftsdæmpende initiativer på området.

Denne stigning kan fortrinsvis tilskrives de i *tabel 2.3.1.* nævnte forhold:

Tabel 2.3.1. Udgiftsvækst vedrørende overførsler til personer fra FL 1991 til basisramme 1992¹⁾, mia.kr.

* Social pension	1,1
* Sygedagpenge	0,3
* Børnetilskud	0,1
* Kontanthjælp	-0,3
* Statens uddannelsesstøtte	0,4
* Boligstøtte	0,4
* Tjenestemandspensioner	0,2
* Efterløn	0,5
* Arbejdstilbudsordningen	0,6
* Andet	0,1
I alt	3,4

1) Ekskl. konjunkturbetingede merudgifter til A-dagpenge indtruffet efter fastsættelsen af det udgiftspolitiske måltal.

De forskellige årsager til udgiftsvæksten på indkomstoverførselsområdet er nærmere behandlet i *afsnit 2.1.* ovenfor.

Med henblik på at imødegå overførselsindkomsternes udgiftsvækst indeholder finanslovsforslaget for 1992 en række initiativer, som der er redegjort for nedenfor.

Omlægning af statens aktiver var på finanslov 1991 indbudgetteret med et engangsprovener på 2,8 mia.kr. Bortfaldet af dette provener i 1992 indebærer en forøgelse af sparekravet.

Øvrige nettoudgifter består af generelle tilskud til kommunerne, erhvervssubsidier, U-landsbistanden, øvrige tilskud, udlån, afdrag, forstærket restanceinddrivelse og andre mindre poster.

Der er en udgiftsvækst på ca. 1,1 mia.kr., hvilket bl.a. skyldes en vækst på ca. 0,7 mia.kr. i U-landsbistanden som følge af den aftalte stigningstakt, hvorefter U-landsbistanden i 1992 skal andrage 1 pct. af bruttonationalindkomsten.

I 1992 bortfalder endvidere det på FL 1991 indbudgetterede engangsprovener på 0,4 mia.kr. vedrørende initiativerne til en effektiviseret restanceinddrivelse.